

FULL INFORMATIU **PARRÒQUIA dels SANTS** **Just i Pastor**

Sant Just Desvern, 9 d'Agost de 2020. N° 32

NO TINGEU POR, SÓC JO

Després de la multiplicació dels pans, tal com vam contemplar diumenge passat, avui veiem Jesús allunyant-se de l'èxit aconseguit i fent "creuar el mar" als deixebles. Volia que descobrissin l'altra cara de l'experiència viscuda. Mentre ell pregava, els seus amics ensopegaren aviat amb les forces hostils del vent contrari, símbol de tot allò que obstaculitza la marxa dels homes i de tota la creació vers la seva plena realització. Els homes i dones d'avui, com en tots els temps, fem aquesta experiència de lluitar contracorrent, amb el vent en contra, amb la pandèmia que ens assola, les greus desigualtats, l'amenaça del canvi climàtic, l'insensibilitat d'uns i la passivitat dels altres... No és estrany que tinguem la sensació de no poder controlar la tempesta i que la por ens paralitzi. Ple de la presència del Pare, Jesús camina sobre les aigües esvalotades del mar. Els apòstols en veure'l creuen que és un miratge. Igualment el dia de Pasqua es pregunten: És una il·lusió la victòria de l'home sobre l'abisme de la mort? No és veritat que també avui ens sembla un miratge poder superar amb amor tots els abismes de mort que ens envolten? Pere, l'entusiasta, en la seva gosadia va creure que tenia la resposta i podia imitar el seu mestre. Ell, però, es va enfonsar i Jesús, tot allargant la seva mà, li va dir: "Quina poca fe." Podem els deixebles sols arribar a bon port? Podem fer sols la travessia que el poble de Déu està cridat a fer constantment? Som capaços de fer la travessia de la fe, que permet superar l'abisme de les aigües perilloses i renéixer com a ressuscitats? Oblidem que tot és possible tan sols per Déu, que fa renéixer els creients de l'aigua i de l'Esperit Sant. L'Esperit Creador que fa renéixer la creació i renova la vida sobre la Terra.

La pregunta de Jesús a Pere resta intacta encara avui: Per què has dubtat? Pregunta que pot encara allargar-se una mica més: Per què intenteu organitzar la vostra vida, l'Església i el món, sense mi?

Senyor, en aquest temps de lluita i d'esperança us demanem per les comunitats de la vostra Església. Augmenta la fe de tots els creients i allibereu-nos de la por. Feu que sapiguem veure els signes del vostre Esperit en els fets i en els homes amb qui compartim avui la vida. Recordeu-vos, Senyor, del papa i dels bisbes; que confiïn més en la mà estesa de Jesús que en l'estabilitat de la barca. Us ho demanem per Crist Senyor nostre. Amén

=====

ECOPARROQUIES

No es difícil ver en la barca de los discípulos de Jesús, sacudida por las olas y desbordada por el fuerte viento en contra, la figura de la Iglesia actual, amenazada desde fuera por toda clase de fuerzas adversas y tentada desde dentro por el miedo y la poca fe. ¿Cómo leer este relato evangélico desde la crisis en la que la Iglesia parece hoy naufragar?

Según el evangelista, “Jesús se acerca a la barca caminando sobre el agua”. Los discípulos no son capaces de reconocerlo en medio de la tormenta y la oscuridad de la noche. Les parece un “fantasma”. El miedo los tiene aterrorizados. Lo único real es aquella fuerte tempestad.

Este es nuestro primer problema. Estamos viviendo la crisis de la Iglesia contagiándonos unos a otros desaliento, miedo y falta de fe. No somos capaces de ver que Jesús se nos está acercando precisamente desde esta fuerte crisis. Nos sentimos más solos e indefensos que nunca.

Jesús les dice tres palabras: “Ánimo. Soy yo. No temáis”. Solo Jesús les puede hablar así. Pero sus oídos solo oyen el estruendo de las olas y la fuerza del viento. Este es también nuestro error. Si no escuchamos la invitación de Jesús a poner en él nuestra confianza incondicional, ¿a quién acudiremos?

Pedro siente un impulso interior y sostenido por la llamada de Jesús, salta de la barca y “se dirige hacia Jesús andando sobre las aguas”. Así hemos de aprender hoy a caminar hacia Jesús en medio de la crisis: apoyándonos, no en el poder, el prestigio y las seguridades del pasado, sino en el deseo de encontrarnos con Jesús en medio de la oscuridad y las incertidumbres de estos tiempos.

No es fácil. También nosotros podemos vacilar y hundirnos como Pedro. Pero lo mismo que él, podemos experimentar que Jesús extiende su mano y nos salva mientras nos dice: “Hombres de poca fe, ¿por qué dudáis?”.

¿Por qué dudamos tanto? ¿Por qué no estamos aprendiendo apenas nada nuevo de la crisis? ¿Por qué seguimos buscando falsas seguridades para “sobrevivir” dentro de nuestras comunidades, sin aprender a caminar con fe renovada hacia Jesús en el interior mismo de la sociedad secularizada de nuestros días?

Esta crisis no es el final de la fe cristiana. Es la purificación que necesitamos para liberarnos de intereses mundanos, triunfalismos engañosos y deformaciones que nos han ido alejando de Jesús a lo largo de los siglos. Él está actuando en esta crisis. Él nos está conduciendo hacia una Iglesia más evangélica. Reavivemos nuestra confianza en Jesús. No tengamos miedo.

José Antonio Pagola

HORARI DE MISSES A LA PARRÒQUIA

**DISSABTES A LES 20 H. CATALÀ
DIUMENGES A LES 11 H. CATALÀ
I A LAS 13 H. CASTELLANO**

HOGAR NTRA. SRA. DE LOURDES

CONTINUEN SUPRIMIDES LES MISSES FINS A NOU AVIS

SIGUEN SUPRIMIDAS LAS HASTA NUEVO AVISO MISAS